

Vägen till Liden

När landshövdingen var på besök i Liden avslutades detta med besök på Vättaberget. Där bjöds på kaffe ed dopp och avslutningsvis fick vi höra denna vackra sång framföras utav Inga-Britt Undén från Anundgård. Hon har tillsammans med Britt-Marie Forsberg, Holmsjöändan skrivit texten ca 1997. Det är ju inte så svårt att fatta varför den kom till?

Mel. Johan på snippen

Om vägen till Liden jag sjunger en sång
Du kanske också har kört den nån gång?
det skakar och hoppar och slänger och far
i gropar och grus, kors i all sin dar!

Det svänger hit och dit såväl till höger
som till vänster
utsikten har väl ändå sina förtjänster,
men håll ögonen på vägen och ta tag i din ratt
ja, man kan sannerligen hålla sej för skratt.
Och när som man kommit till Indalens älv
då säger man lättad och glad till sej själv:
Puh, nu är jag nere! Men se då ska man opp!
Undra på att man blir yr i sin knopp.

Då svänger det igen såväl till höger som
till vänster
men utsikten har ju ändå sina förtjänster
men håll ögonen på vägen och ta tag i din ratt
Ja, man kan sannerligen hålla sej för skratt!

På vintern näs kylan på nytt slagit till
då kommer man inte alltid fram som man vill
och möter man nån får man, göra sej smal
för vägen har blivit så klåens hal!

*Inga-Britt Undén med landshövding
Gerhard Larsson i bakgrunden.*

Man kränger hit och dit såväl till höger
som till vänster
och utsikten har alldeles mist sina förtjänster
för dimman ligger tät som en fårskinnsfäll
och man får vara gla om man kommer hem till
kväll.

Vägverket kommer och plogar ibland
och kanske dom också tar med lite sand.
sen sandar dom sträckor på sitt lilla vis
och däremellan där är det bara is!

Dom sprätter lite sand såväl till höger
som till vänster
och tänker ju blott på sina egna förtjänster
och vi som ska köra där vi får vad vi tål
när vägen är hal som en såpad ål.